
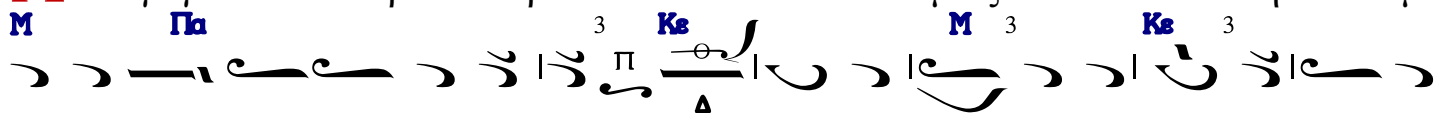
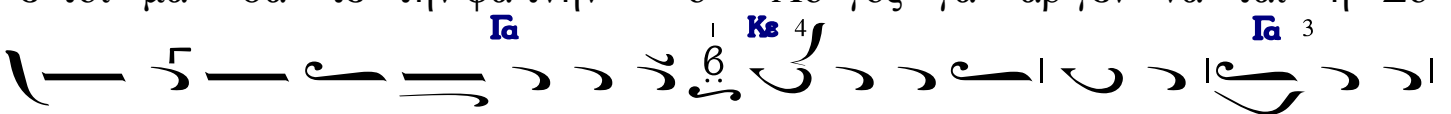
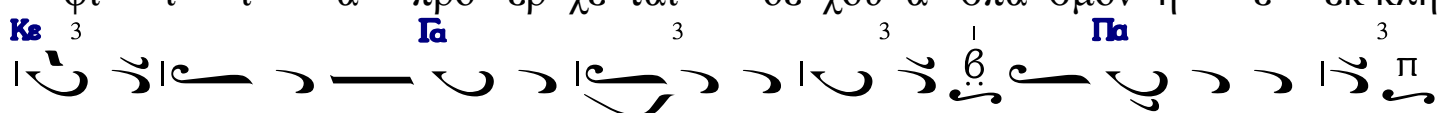
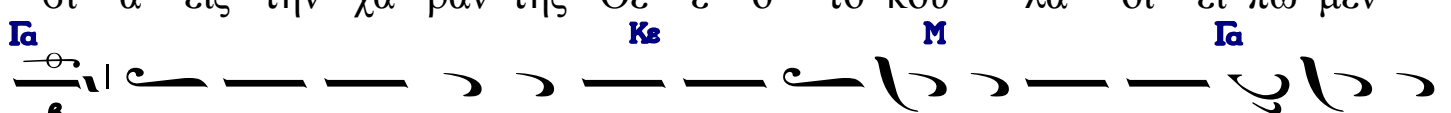

«Αί Ἀγγελικαί», Ἦχος πλ. Β΄, ἦ **Πα**

Δι Μ Πα Δι

Αι Αγ γε λι και προ πο ρευ ε σθε δυ να μεις οι εν Βη θλε εμ
Μ Πα Κε Μ Κε

 ε τοι μα σα τε την φα τνην ο Λο γος γα αρ γεν να ται η Σο
Γα Κε Γα

 φι ι ι α προ ερ χε ται δε χου α σπα σμον η ε εκ κλη
Κε Γα Μ Πα

 σι α εις την χα ραν της Θε ε ο το κου λα οι ει πω μεν
Γα Κε Μ Γα

 ευ λο γη με νος ο ελ θων Θε ο ος η μων δο ξα α
Κε Γα

σοι οι

Αί Ἀγγελικαί προπορεύεσθε δυνάμεις, οἱ ἐν Βηθλεέμ, ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην. Ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται, ἡ Σοφία προέρχεται, δέχου ἀσπασμὸν ἢ Ἐκκλησία, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἰπώμεν. Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Προσόμοια

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῶ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος, τοὺς δὲ πιστῶς Χριστὲ ἐν τούτῳ, ἀεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξιώσον εὐσπλαγχνε.

Πάλαι Σολομών, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζῶων αἵματα, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκτίσω Φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει, μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωπούμεν, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπτης ἐν τούτῳ ἀεὶ.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν, ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἐγκαίνια τιμῶνται, οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ᾧ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Ἡ δημιουργός, νῦν προέρχεται Σοφία, αἱ προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι, ἡ χάρις αἰθριάζει, ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε, παύεται αἰνίγματα σκιώδη, ἡ τῆς Ἐδέμ ἠνοίγη πύλη, Ἀδὰμ χόρευε, ὁ πλαστοουργός Θεὸς ἡμῶν, ἐκῶν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὀράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἢ ἄκρα! τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἣν ψάλλομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἴνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἰὸν ἀποκαθάρης, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσης μοι εἰκόνα, σαρκούσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνειλίσση, τερατουργῆ ὑμῶν σε Λόγε, βουλής Ἀγγελε, τῆς πατρικῆς, δι' ἧς ἐγώ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκστὰς βροτὸς ὥράθης, καὶ Παρθενικαῖς, ἐποχούμενος ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, ἀνακτα Θεὸν σε προσκυνοῦντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβοῦντας, ἔθνῶν ἄρχοντας, ὧς ἀνελεῖς, καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοούσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθείς ἀγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὖξει, χρονικῶ διαστήματι, αὐθὶς τε γεννᾶται ἐν Σηλαιῶ, ἐκπληξίς! ἀλλ' Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Μάντεως χρησμοί, Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Νῦν αἱ παλαιαὶ διαλύονται ἐμφάσεις, ἔσχεν ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῆ ἐρρῦη, λαοὶ κράζωμεν· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁράται! πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σηλαιῶ; λαοὶ κράζωμεν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὁ τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει, καὶ παιδίον ὀρώμενος, φεύγει τὸν Ἡρώδη, ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾷ, ὁ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προὼν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκτεται ἐκῶν, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη· Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραήλ ἐνωτίσθητι, γνῶτε καὶ ἠττάσθε· μεθ' ἡμῶν γὰρ, ὡς λεπτυνεὶ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἄπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπέικουσαν.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθής, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε, βοᾶν οὐ πείθη γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Σκίρτησον Δαυῖδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεὶ γὰρ σου ἡ ῥίζα, ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος, κατὰ Βαλαὰμ ἔδεται Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουήλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Τὸ προορισθέν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθέν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων. Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σὰρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, κτίζεται ὁ Ἄκτιστος βουλήσει· ὁ ὢν γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὑμνῶ σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σειράς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξη ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσωκείωσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, προῖον καὶ ἐκ Παρθένου, λάμπαν τοῖς ἐν γῆ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῶν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, Θεῷ ἔψαλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα μαιφόνον, κατὰ σοῦ αἶρειν ὤφετο· ἀλλ' ἐπιδημῆς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βαθύτατον διώκων, μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ψάλλον ὁ καινός, Ἰσραήλ τὸ καινὸν ἄσμα, ἄδων, τὴν ὠδήν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην, εὐφράνθητι καὶ τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἑορτάς σου, ὁ ἐκ Θαιμᾶν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη, αὐτὸς μέλλει δέ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος.

Ὡφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης, Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἐπεγράφης· ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἔμεινας, ὅλος ὢν Θεός, κἂν ἐσαρκώθης· Δόξα τῇ σοὶ οἰκονομίᾳ, τιμῇ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραήλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος, ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σηλαιῶ τικτόμενον, οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἑορτάς σου, βοᾶν· οὐ πείθη γάρ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.